SAFLAX®

Tips

SKU: 13034 Sonnenblume Titan

© Thomas Quaritsch - CC-BY-SA-3.0

Helianthus annuus

Български	BG	2		Malti	MT	5
Dansk	DK	2		Nederlands	NL	5
Deutsch	DE	2		Norsk	NO	6
English	UK	2		Polski	PL	6
Eesti	EE	3		Português	PT	6
Suomalainen	FI	3		Românesc	RO	6
Français	FR	3		Svenska	SE	7
Ελληνική	GR	3		Slovensky	SK	7
Gaeilge	IE	4		Slovenski	SI	7
íslenskur	IS	4		Español	ES	7
Italiano	IT	4		Česky	CZ	8
Hrvatski	HR	4		Türkçe	TR	8
Latviešu	LV	5		Magyar	HU	8
Lietuvių kalba	LT	5		日本語	JP	9

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Слънчоглед Титан
Helianthus annuus
Височина на растеж: до 4 метра - цветя: до 40 сантиметра

Сортът Титан е великанката на слънчогледа. Достига височина до 4 метра и образува цветя с големина до 40 сантиметра. Като култивирана форма е без цветен прашец и следователно е подходящ и за страдащите от алергии. Всички слънчогледи образуват така наречените псевдоцветове, които се състоят от до 15 000 отделни цветя. Периодът на цъфтежа им обикновено е между юли и октомври. Високото съдържание на нектар, което може да има съдържание на захар до 35% по обяд, привлича множество пеперуди, земни пчели и пчели към прашеца. Но се привличат и хищни насекоми, които поглъщат въшки и други вредители в непосредствена близост. Слънчогледите са така наречените компасни растения, които винаги се обръщат към слънчевата светлина (хелиотропизъм). Пъпката следва слънцето от изток на запад, за да се върне на изток през нощта. Между другото, цъфтящите слънчогледи вече не са хелиотропи. Тогава малките глави сочат предимно по посока на изгрева. Слънчогледовите семки (ядките) имат високо съдържание на ненаситени мастни киселини. Слънчогледовите семки (ядките) имат високо съдържание на ненаситени мастни киселини. В Русия, Турция и Испания ядките често се консумират печени. **Естествено местоположение**: Районът на разпространение на слънчогледа е главно от Северна до Централна Америка и е бил култивиран археологически преди 4000 години на Мисисипи и в Мексико. Испанските мореплаватели донесоха първите слънчогледови семки в Европа през 16 век. **Успешно отглеждане:** Размножаването се извършва най-добре между март и юни. Просто засадете семената директно в градинската почва или в кофа с градинска пръст. В саксията има съотношение 2 растения към саксия с диаметър 35 сантиметра, така че растенията да не се конкурират твърде много за хранителни вещества. Сега поддържайте почвата равномерно влажна. При високи температури семената покълват само след една до две седмици. **Най-доброто местоположение:** Името казва всичко - слънчогледите обичат и имат нужда от светлина и предпочитат пълно слънце. Това важи и за младите растения. **Оптимална грижа:** Нуждата от вода е висока и е най-добре да поливате слънчогледите всеки ден, особено през лятото. Нуждата от хранителни вещества също е изразена и в идеалния случай трябва да се задоволява всяка седмица от април до септември с течен тор за зелени растения. Слънчогледите са добри рязани цветя за вазата. Отстранете всички листа с изключение на горните 2-3 листа от отрязаното стъбло, така че отрязаното ще издържи по-дълго във вазата. **През зимата:** Слънчогледите са едногодишни. Ако оставите избелелите слънчогледи изправени през зимата, те все още ще осигурят храна за птиците, които се хранят със семена.

Solsikke Titan
Helianthus annuus
Væksthøjde: op til 4 meter - blomster: op til 40 centimeter

Titan-sorten er solsikkernes gigant. Den når en højde på op til 4 meter og danner blomster på op til 40 centimeter i størrelse. Som dyrket form er den pollenfri og derfor også velegnet til allergikere. Alle solsikker danner såkaldte pseudo-blomster, som består af op til 15.000 individuelle blomster. Deres blomstringsperiode er normalt mellem juli og oktober. Det høje nektarindhold, som kan have et sukkerindhold på op til 35 % ved middagstid, tiltrækker talrige sommerfugle, humlebier og bier til pollen. Men også rovinsekter tiltrækkes, som fortærer lus og andre skadedyr i umiddelbar nærhed. Solsikker er såkaldte kompasplanter, der altid vender sig mod sollys (heliotropisme). Knoppen følger solen fra øst til vest for at vende tilbage mod øst om natten.Blomstrende solsikker er i øvrigt ikke længere heliotrope. De små hoveder peger så for det meste i retning af solopgangen. Solsikkefrø (kerner) har et højt indhold af umættede fedtsyrer. Solsikkefrø (kerner) har et højt indhold af umættede fedtsyrer. I Rusland, Tyrkiet og Spanien spises kernerne ofte ristede. **Naturlig beliggenhed**: Udbredelsesområdet for solsikker er hovedsageligt fra Nord- til Mellemamerika og blev dyrket arkæologisk for 4.000 år siden på Mississippi og i Mexico. Spanske søfarende bragte derefter de første solsikkefrø til Europa i det 16. århundrede. **Succesfuld dyrkning:** Formering udføres bedst mellem marts og juni. Du skal blot plante frøene direkte i havejorden eller i en spand havejord. I potten er der et forhold på 2 planter til en pottediameter på 35 centimeter, så planterne ikke konkurrerer for meget om næringsstoffer. Hold nu jorden jævnt fugtig. Ved varme temperaturer spirer frøene efter blot en til to uger. **Den bedste beliggenhed:** Navnet siger det hele – solsikker elsker og har brug for lys og de foretrækker fuld sol. Dette gælder også for unge planter. **Optimal pleje:** Vandbehovet er højt, og det er bedst at vande dine solsikker hver dag, især om sommeren. Behovet for næringsstoffer er også udtalt og bør ideelt set dækkes ugentligt fra april til september med en flydende gødning til grønne planter. Solsikker er gode afskårne blomster til vasen. Fjern alle undtagen de øverste 2-3 blade fra den afskårne stilk, så snittet holder længere i vasen. **Om vinteren:** Solsikker er enårige. Hvis du lader falmede solsikker stå oprejst om vinteren, vil de stadig give føde til frøædende fugle.

Sonnenblume Titan
Helianthus annuus
Wuchshöhe: Bis 4 Meter - Blüten: Bis 40 Zentimeter

Die Sorte Titan ist die Riesin unter den Sonnenblumen. Sie erreicht eine Wuchshöhe von bis zu 4 Metern und bildet dabei bis zu 40 Zentimeter große Blüten aus. Als Zuchform ist sie pollenfrei und somit auch für Allergiker geeignet. Alle Sonnenblumen bilden sogenannte Scheinblüten, die aus bis zu 15.000 Einzelblüten bestehen. Ihre Blütezeit liegt gewöhnlich zwischen Juli und Oktober. Der hohe Nektargehalt, der in der Mittagszeit einen Zuckergehalt von bis zu 35% aufweisen kann, lockt zahlreich Schmetterlinge, Hummeln und Bienen zum Blütenstaub. Aber auch Raubinsekten werden angelockt, die Läuse und andere Schädlinge in der nahen Umgebung vertilgen. Sonnenblumen sind sogenannte Kompasspflanzen, die sich immer dem Sonnenlicht zuzuwenden (Heliotropismus). Die Knospe folgt der Sonne von Ost nach West, um in der Nacht nach Osten zurückzukehren. Blühende Sonnenblumen sind übrigens nicht mehr heliotrop. Die Köpfchen zeigen dann überwiegend in Richtung Sonnenaufgang. Die Sonnenblumensamen (Kerne) verfügen über einen hohen Gehalt an ungesättigten Fettsäuren. Die Sonnenblumensamen (Kerne) verfügen über einen hohen Gehalt an ungesättigten Fettsäuren. In Russland, der Türkei und Spanien werden die Kerne gerne in gerösteter Form gegessen. **Naturstandort**: Das Verbreitungsgebiet von Sonnenblumen befindet sich vor allem von Nord- bis Mittelamerika und wurden bereits vor 4.000 Jahren am Mississippi und in Mexiko archäologisch nachweisbar angebaut. Spanische Seefahrer brachten die ersten Sonnenblumensamen dann im 16. Jahrhundert nach Europa. **Anzucht:** Die Anzucht erfolgt am besten zwischen März und Juni. Setzen Sie die Samen einfach direkt in den Gartenboden oder in einen Kübel mit Gartenerde. Im Kübel gilt ein Verhältnis von 2 Pflanzen auf 35 Zentimeter Topfdurchmesser, damit die Pflanzen nicht zu stark um Nährstoffe konkurrieren. Halten Sie die Erde jetzt gleichmäßig feucht. Bei warmen Temperaturen keimen die Samen bereits nach ein bis zwei Wochen. **Standort:** Der Name sagt es bereits - Sonnenblumen lieben und brauchen Licht und am liebsten mögen sie volle Sonne. Dies gilt auch bereits für Jungpflanzen. **Pflege:** Der Wasserbedarf ist hoch und Sie sollten Ihre Sonnenblumen vor allem im Sommer am besten täglich versorgen. Auch der Nährstoffbedarf ist ausgeprägt und sollte in der Zeit von April bis September am besten wöchentlich mit einem flüssigen Grünpflanzendünger gestillt werden. Sonnenblumen eignen sich gut als Schnittblumen für die Vase. Entfernen Sie vom abgeschnittenen Stil bis auf die oberen zwei bis drei alle Blätter, damit der Schnitt in der Vase länger haltbar ist. **Im Winter:** Sonnenblumen sind einjährig. Wenn Sie im Winter die verblühten Sonnenblumen aufrecht stehen lassen, bieten sie noch Nahrung für Samen fressende Vögel.

Sunflower Titan
Helianthus annuus
Growth height up to 4 m, flower size up to 40 cm

The species Titan is the giant within the sunflower family - it grows up to four meters tall, while it can produce flowers as big as 40 cm. The cultivated species is pollen-free and suited even for people with allergies. All sunflowers develop so-called specious prosperities (pseudo-flowers) that consist of up to 15.000 separate blossoms. The blooming takes usually place between July and October. The rich nectar can reach around lunchtime a sugar content of 35% and draws lots of butterflies,bees and bumblebees. Also predatory insects get attracted that exterminate lice and other vermins in the near surrounding. Sunflowers are known as compass plants that always grow towards the sunlight (heliotropism). The flower bud follows the sun from East to West in the daytime and falls back to the East during the night. Blossoming sunflowers are not heliotropic anymore and the most flower heads pointing to the sunrise. The sunflower kernels are rich in unsaturated fatty acids - in Russia, Turkey and Spain the kernels are often been roasted and eaten. **Natural location**: The natural habitat of the Sunflower Titan is mainly in North and Middle America. In the Mississippi region and in Mexico, the cultivation more than 4000 years ago is archaeological proven. Spanish sailors brought the first seeds to Europe during the 16th century. **Successful cultivation:** The best time for seed propagation is between March and June. Just plant the seeds directly in the garden or in a tub filled with garden soil. For tub cultivation you should consider the formula of two plants per 35 cm pot diameter, so the plants don't struggle with each other for nutrients. Keep the earth constantly moist. With warm temperatures it will take only one or two weeks until germination. **The best location:** The name says it all – the Sunflower Titan needs plenty of light and prefers to be kept in the full sun, even from an early age on. **Optimal care:** The Sunflower Titan needs plenty of water, especially during summer, when it should be watered every day. Also, the nutrient requirements of the plant are high and should be met weekly from April until September with fluid fertilizer for evergreen plants. Sunflowers are perfectly suited as cut flowers for your vase - just free the cut stalk from all the leaves except the upper two or three, so the cut flowers will last longer. **In the winter:** Sunflowers are annual. If you keep the dead flowers standing during winter, the seeds will provide a source of food for birds.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Päevalill Titan

Helianthus annuus

Kasvukõrgus: kuni 4 meetrit - lilled: kuni 40 sentimeetrit

Sort Titan on päevalillede hiiglane. See ulatub kuni 4 meetri kõrguseks ja moodustab kuni 40 sentimeetri suuruseid lilli. Kultuurvormina on ta õietolmuvaba ja sobib seetõttu ka allergikutele. Kõik päevalilled moodustavad nn pseudolilled, mis koosnevad kuni 15 000 üksikust õiest. Nende õitsemisperiood on tavaliselt juulist oktoobrini. Kõrge nektarisisaldus, mille suhkrusisaldus võib keskpäeval olla kuni 35%, meelitab õietolmu juurde arvukalt liblikaid, kimalasi ja mesilasi. Kuid ligi meelitavad ka röövputukad, kes õgivad täid ja muid vahetus läheduses olevaid kahjureid. Päevalilled on nn kompasstaimed, mis pöörduvad alati päikesevalguse poole (heliotropism). Pung jälgib päikest idast läände, et öösel tagasi itta naasta.Muide, õitsevad päevalilled pole enam heliotroopsed. Väikesed pead näitavad siis enamasti päikesetõusu suunas. Päevalilleseemnetes (tuumades) on kõrge küllastumata rasvhapete sisaldus. Päevalilleseemnetes (tuumades) on kõrge küllastumata rasvhapete sisaldus. Venemaal, Türgis ja Hispaanias süüakse tuumasid sageli röstitult. **Looduslik asukoht**: Päevalillede leviala on peamiselt Põhja-Ameerikast Kesk-Ameerikani ja seda kasvatati arheoloogiliselt 4000 aastat tagasi Mississippis ja Mehhikos. Hispaania meresõitjad tõid seejärel 16. sajandil Euroopasse esimesed päevalilleseemned. **Edukas kasvatamine:** Paljundamine on kõige parem teha märtsist juunini. Istutage seemned lihtsalt otse aiamulda või ämbrisse aiamulda. Potis on suhe 2 taime poti läbimõõduga 35 sentimeetrit, et taimed toitainete pärast liigselt ei võistleks. Nüüd hoia muld ühtlaselt niiske. Soojal temperatuuril idanevad seemned juba ühe kuni kahe nädala pärast. **Parim asukoht:** Nimi ütleb kõik – päevalilled armastavad ja vajavad valgust ning eelistavad lauspäikest. See kehtib ka noorte taimede kohta. **Optimaalne hooldus:** Veevajadus on suur ja kõige parem on päevalilli kasta iga päev, eriti suvel. Toitainete vajadus on samuti väljendunud ja ideaaljuhul tuleks seda rahuldada igal nädalal aprillist septembrini rohelistele taimedele mõeldud vedelväetisega. Päevalilled on vaasi head lõikelilled. Eemaldage lõigatud varre küljest kõik peale 2–3 ülemise lehe, et lõige püsiks vaasis kauem. **Talvel:** Päevalilled on üheaastased. Kui jätate pleekinud päevalilled talvel püsti, annavad need siiski toitu seemnetoidulistele lindudele.

Auringonkukka Titan

Helianthus annuus

Kasvukorkeus: jopa 4 metriä - kukat: jopa 40 senttimetriä

Titan-lajike on auringonkukkien jättiläinen. Se saavuttaa jopa 4 metrin korkeuden ja muodostaa jopa 40 senttimetrin kokoisia kukkia. Viljelymuotona se on siitepölytön ja sopii siksi myös allergikoille. Kaikki auringonkukat muodostavat niin kutsuttuja pseudokukkia, jotka koostuvat jopa 15 000 yksittäisestä kukasta. Niiden kukinta-aika on yleensä heinä-lokakuussa. Korkea nektaripitoisuus, jonka sokeripitoisuus voi olla keskipäivällä jopa 35 %, houkuttelee siitepölyyn lukuisia perhosia, kimalaisia ja mehiläisiä. Mutta myös saalistushyönteiset houkuttelevat puoleensa, jotka syövät täitä ja muita tuholaisia välittömässä läheisyydessä. Auringonkukat ovat niin sanottuja kompassikasveja, jotka kääntyvät aina auringonvaloa kohti (heliotropismi). Silmu seuraa aurinkoa idästä länteen palatakseen yöllä itään.Muuten, kukkivat auringonkukat eivät ole enää heliotrooppisia. Pienet päät osoittavat silloin enimmäkseen auringonnousun suuntaan. Auringonkukansiemenissä (ytimissä) on runsaasti tyydyttymättömiä rasvahappoja. Auringonkukansiemenissä (ytimissä) on runsaasti tyydyttymättömiä rasvahappoja. Venäjällä, Turkissa ja Espanjassa jyviä syödään usein paahdettuna. **Luonnollinen sijainti**: Auringonkukkien levinneisyysalue on pääasiassa pohjoisesta Keski-Amerikkaan, ja sitä viljeltiin arkeologisesti 4000 vuotta sitten Mississippillä ja Meksikossa. Espanjalaiset merenkulkijat toivat sitten ensimmäiset auringonkukansiemenet Eurooppaan 1500-luvulla. **Onnistunut viljely:** Lisääntyminen on parasta tehdä maalis-kesäkuussa. Istuta siemenet suoraan puutarhamaahan tai ämpäriin puutarhamaata. Ruukussa on suhde 2 kasvia ruukun halkaisijaltaan 35 senttimetriin, jotta kasvit eivät kilpaile liikaa ravinteista. Pidä nyt maa tasaisen kosteana. Lämpimissä lämpötiloissa siemenet itävät jo yhden tai kahden viikon kuluttua. **Paras sijainti:** Nimi kertoo kaiken - auringonkukat rakastavat ja tarvitsevat valoa ja pitävät täydestä auringosta. Tämä koskee myös nuoria kasveja. **Optimaalinen hoito:** Vedentarve on korkea ja auringonkukat on parasta kastella joka päivä, varsinkin kesällä. Ravinteiden tarve on myös selvä, ja se tulisi mieluiten tyydyttää viikoittain huhtikuusta syyskuuhun viherkasveille tarkoitetulla nestemäisellä lannoitteella. Auringonkukat ovat hyviä leikkokukkia maljakkoon. Poista leikatusta varresta kaikki paitsi 2-3 ylintä lehteä, jotta viilto kestää pidempään maljakossa. **Talvella:** Auringonkukat ovat yksivuotisia. Jos jätät haalistuneet auringonkukat pystyasentoon talveksi, ne tarjoavat silti ruokaa siemeniä syöville linnuille.

Tournesol Titan

Helianthus annuus

Hauteur : jusqu'à 4 mètres - Fleurs : jusqu'à 40 centimètres

Le tournesol 'titan' est le géant de tous les tournesols. Il atteint une hauteur jusqu'à 4 mètres et forme des fleurs jusqu'à 40 centimètres de long. Les tournesols élevés n'ont pas de pollen et sont donc aussi adaptés pour les personnes allergiques. Tous les tournesols poussent des 'fleurs brillantes' de jusqu'à 15 000 fleurs uniques. Sa période de floraison est entre juillet et octobre en général. Le fort contenu en nectar, qui peut indiquer un contenu de sucre jusqu'à 35% pendant la pause de midi, attire de nombreux papillions, bourdons, et abeilles aux grains de pollen. Les insectes prédateurs, qui tuent les poux et autres parasites dans l'environnement proche, sont aussi attirés. Les tournesols sont des soi-disant 'fleurs boussoles' qui suivent toujours la rotation du soleil (héliotropisme). Les bourgeons suivent le soleil de l'est vers l'ouest pour revenir vers l'est pendant la nuit. Les tournesols fleurissants ne sont plus trop héliotropes. Les petites têtes sont ensuite orientées dans la direction du lever du soleil. Les graines de tournesol (noyaux) disposent d'un fort contenu d'acides gras insaturés. Les noyaux sont mangés grillés en Russie, en Turquie, et en Espagne. **Emplacement naturel**: L'aire de distribution du tournesol se trouve surtout de l'Amérique du Nord jusqu'à l'Amérique central. Il a aussi été archéologiquement démontré que le tournesol fut cultivé il y a 4 000 ans sur le Mississippi et au Mexique. Des marins espagnols ont emmené les premiers tournesols en Europe au 16ème siècle. **Culture réussie:** La culture des graines se fait le mieux entre mars et juin. Mettez les graines directement dans la terre du jardin ou dans un pot avec de la terre du jardin. Dans le pot, un rapport de 2 plantes pour un diamètre de 35 centimètres est bon pour que les plantes ne se soient pas en concurrence pour les nutriments. Gardez la terre régulièrement humide. Dans des températures chaudes, les graines germent après une à deux semaines. **Le meilleur emplacement:** Le nom le dit déjà - les tournesols aiment et ont besoin de lumière et aiment le plein soleil le plus. Cela vaut aussi pour les jeunes plantes. **Soins optimaux:** Le besoin en eau est fort et vous devez arrosez votre tournesol de préférence tous les jours, surtout en été. Le besoin en nutriments est aussi fort. Vous devez donc engraisser le tournesol de préférence toutes les semaines d'avril à septembre avec de l'engrais liquide pour plantes vertes. Les tournesols s'adapatent bien en tant que fleur coupée en vase. Enlevez toutes les feuilles jusqu'aux deux ou trois feuilles supérieures pour les tournesols coupés, pour qu'ils conservent plus longtemps. **En hiver:** Les tournesols sont annuels. Si vous laissez les tournesols fanés en hiver, ils fournissent de la nourriture aux oiseaux qui mangent les graines.

Ηλίανθος Τιτάνας

Helianthus annuus

Ύψος ανάπτυξης: έως 4 μέτρα - λουλούδια: έως 40 εκατοστά

Η ποικιλία Titan είναι η γίγαντα των ηλίανθων. Φτάνει σε ύψος έως και 4 μέτρα και σχηματίζει άνθη μεγέθους έως 40 εκατοστά. Ως καλλιεργούμενη μορφή, είναι χωρίς γύρη και επομένως κατάλληλο και για αλλεργικούς. Όλοι οι ηλίανθοι σχηματίζουν τα λεγόμενα ψευδοάνθη, τα οποία αποτελούνται από έως και 15.000 μεμονωμένα άνθη. Η περίοδος ανθοφορίας τους είναι συνήθως μεταξύ Ιουλίου και Οκτωβρίου. Η υψηλή περιεκτικότητα σε νέκταρ, η οποία μπορεί να έχει περιεκτικότητα σε ζάχαρη έως και 35% το μεσημέρι, προσελκύει πολυάριθμες πεταλούδες, μέλισσες και μέλισσες στη γύρη. Αλλά προσελκύονται και αρπακτικά έντομα, τα οποία καταβροχθίζουν τις ψείρες και άλλα παράσιτα σε άμεση γειτνίαση. Οι ηλίανθοι είναι τα λεγόμενα φυτά της πυξίδας που στρέφονται πάντα προς το φως του ήλιου (ηλιοτροπισμός). Το μπουμπούκι ακολουθεί τον ήλιο από την ανατολή προς τη δύση για να επιστρέψει ανατολικά τη νύχτα.Παρεμπιπτόντως, τα ανθισμένα ηλιοτρόπια δεν είναι πλέον ηλιοτρόπια. Τα μικρά κεφάλια στη συνέχεια δείχνουν κυρίως προς την κατεύθυνση της ανατολής του ηλίου. Οι ηλιόσποροι (πυρήνες) έχουν υψηλή περιεκτικότητα σε ακόρεστα λιπαρά οξέα. Οι ηλιόσποροι (πυρήνες) έχουν υψηλή περιεκτικότητα σε ακόρεστα λιπαρά οξέα. Στη Ρωσία, την Τουρκία και την Ισπανία, τα κουκούτσια τρώγονται συχνά ψητά. **Φυσική τοποθεσία**: Η περιοχή διανομής των ηλίανθων είναι κυρίως από τη Βόρεια προς την Κεντρική Αμερική και καλλιεργήθηκε αρχαιολογικά πριν από 4.000 χρόνια στον Μισισιπή και στο Μεξικό. Οι Ισπανοί ναυτικοί έφεραν τότε τους πρώτους ηλιόσπορους στην Ευρώπη τον 16ο αιώνα. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Ο πολλαπλασιασμός γίνεται καλύτερα μεταξύ Μαρτίου και Ιουνίου. Απλώς φυτέψτε τους σπόρους απευθείας στο έδαφος του κήπου ή σε έναν κουβά με χώμα κήπου. Στη γλάστρα υπάρχει αναλογία 2 φυτών με διάμετρο γλάστρας 35 εκατοστών, ώστε τα φυτά να μην ανταγωνίζονται πολύ για θρεπτικά συστατικά. Τώρα κρατήστε το χώμα ομοιόμορφα υγρό. Σε ζεστές θερμοκρασίες, οι σπόροι βλασταίνουν μετά από μόλις μία έως δύο εβδομάδες. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Το όνομα τα λέει όλα - οι ηλίανθοι αγαπούν και χρειάζονται φως και προτιμούν τον ήλιο. Αυτό ισχύει και για νεαρά φυτά. **Βέλτιστη φροντίδα:** Οι απαιτήσεις σε νερό είναι υψηλές και είναι καλύτερο να ποτίζετε τους ηλίανθους σας καθημερινά, ειδικά το καλοκαίρι. Η ανάγκη για θρεπτικά συστατικά είναι επίσης έντονη και θα πρέπει ιδανικά να ικανοποιείται κάθε εβδομάδα από τον Απρίλιο έως τον Σεπτέμβριο με ένα υγρό λίπασμα για πράσινα φυτά. Οι ηλίανθοι είναι καλά κομμένα λουλούδια για το βάζο. Αφαιρέστε όλα εκτός από τα πάνω 2-3 φύλλα από το κομμένο στέλεχος, ώστε η κοπή να διαρκέσει περισσότερο στο βάζο. **Το χειμώνα:** Οι ηλίανθοι είναι ετήσιοι. Εάν αφήσετε ξεθωριασμένα ηλιοτρόπια όρθια το χειμώνα, θα εξακολουθούν να παρέχουν τροφή για τα πουλιά που τρώνε σπόρους.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Tíotán lus na gréine
Helianthus annuus
Airde an fháis: suas le 4 méadar - bláthanna: suas le 40 ceintiméadar

Is é an éagsúlacht Tíotán an fathach de lus na gréine. Sroicheann sé airde suas le 4 méadar agus foirmeacha bláthanna suas le 40 ceintiméadar i méid. Mar fhoirm saothraithe, tá sé saor ó phailin agus dá bhrí sin oiriúnach freisin do dhaoine atá ag fulaingt ailléirge. Cruthaíonn gach lus na gréine bláthanna bréige mar a thugtar air, ina bhfuil suas le 15,000 bláthanna aonair. Is gnách go mbíonn a dtréimhse bláthanna idir lúil agus Deireadh Fómhair. Meallann an t-ábhar ard neachtair, ar féidir le cion siúcra suas le 35% a bheith ann ag meán lae, go leor féileacáin, bumblebees agus beacha chuig an bpailin. Ach mealltar feithidí creiche freisin, a itheann míolta agus lotnaidí eile sa gharchomharsanacht. Is plandaí compáis mar a thugtar orthu iad lus na gréine a chasann i gcónaí i dtreo solas na gréine (heliotrópachas). Leanann an bachlóg an ghrian ón oirthear go dtí an iarthar chun filleadh soir san oíche.Teagmhasach, ní heliotrope iad bláthanna gréine bláthanna a thuilleadh. Is mó a díríonn na cinn bheaga i dtreo éirí na gréine. Tá cion ard aigéid shailleacha neamhsháithithe ag síolta lus na gréine (eithne). Tá cion ard aigéid shailleacha neamhsháithithe ag síolta lus na gréine (eithne). Sa Rúis, sa Tuirc agus sa Spáinn, is minic a itheann na heithne rósta. **Suíomh nádúrtha**: Tá limistéar dáilte na lus na gréine go príomha ó Thuaidh go Meiriceá Láir agus saothraíodh é go seandálaíochta 4,000 bliain ó shin ar an Mississippi agus i Meicsiceo. Thug maraithe Spáinneacha na chéad síolta lus na gréine chuig an Eoraip ansin sa 16ú haois. **Saothrú rathúil:** Is fearr iomadú a dhéanamh idir Márta agus Meitheamh. Níl ort ach na síolta a phlandáil go díreach san ithir gairdín nó i mbuicéad ithreach gairdín. Sa phota, tá cóimheas idir 2 phlandaí agus trastomhas pota de 35 ceintiméadar, ionas nach mbeidh na plandaí san iomaíocht i bhfad ró-le haghaidh cothaithigh. Anois coinnigh an ithir go cothrom tais. I dteocht te, péacann na síolta tar éis seachtain amháin nó dhá sheachtain. **An suíomh is fearr:** Deir an t-ainm go léir - is breá le lus na gréine agus tá gá acu le solas agus is fearr leo an ghrian iomlán. Baineann sé seo freisin le plandaí óga. **Cúram is fearr is féidir:** Tá an riachtanas uisce ard agus is fearr do lus na gréine a uisce gach lá, go háirithe sa samhradh. Léirítear an gá atá le cothaithigh freisin agus go hidéalach ba cheart é a shásamh go seachtainiúil ó Aibreán go Meán Fómhair le leasachán leachtach do phlandaí glasa. Is bláthanna gearrtha maith iad lus na gréine don vása. Bain na duilleoga go léir ach amháin an 2-3 barr ón ngas gearrtha ionas go mairfidh an gearrtha níos faide sa vása. **Sa gheimhreadh:** Tá lus na gréine bliantúil. Má fhágann tú lus na gréine faded ina seasamh sa gheimhreadh, cuirfidh siad bia ar fáil fós d'éin a itheann síolta.

Sólblómaolía Titan
Helianthus annuus
Vaxtarhæð: allt að 4 metrar - blóm: allt að 40 sentimetrar

Titan afbrigðið er tröllkona sólblóma. Hann nær allt að 4 metra hæð og myndar blóm allt að 40 sentímetra að stærð. Sem ræktað form er það frjókornalaust og hentar því einnig ofnæmissjúklingum. Öll sólblóm mynda svokölluð gerviblóm, sem samanstanda af allt að 15.000 einstökum blómum. Blómstrandi tímabil þeirra er venjulega á milli júlí og október. Hátt nektarinnihald, sem getur haft allt að 35% sykurmagn um hádegi, laðar fjölda fiðrilda, humla og býflugna að frjókornunum. En einnig laðast að rándýr skordýr sem éta lús og aðra skaðvalda í næsta nágrenni. Sólblóm eru svokallaðar áttavitaplöntur sem snúa alltaf í átt að sólarljósinu (heliotropism). Brumurinn fylgir sólinni frá austri til vesturs til að snúa aftur austur á nóttunni.Tilviljun, blómstrandi sólblóm eru ekki lengur heliotrope. Litlu hausarnir vísa þá að mestu í átt að sólarupprásinni. Sólblómafræ (kjarna) hafa mikið innihald af ómettuðum fitusýrum. Sólblómafræ (kjarna) hafa mikið innihald af ómettuðum fitusýrum. Í Rússlandi, Tyrklandi og Spáni eru kjarnarnir oft borðaðir ristaðir. **Náttúruleg staðsetning**: Dreifingarsvæði sólblóma er aðallega frá Norður- til Mið-Ameríku og var ræktað fornleifafræðilega fyrir 4.000 árum síðan á Mississippi og í Mexíkó. Spænskir sjómenn fluttu síðan fyrstu sólblómafræin til Evrópu á 16. öld. **Árangursrík ræktun:** Fjölgun er best á milli mars og júní. Gróðursettu fræin einfaldlega beint í garðjarðveginn eða í fötu af garðjarðvegi. Í pottinum er hlutfallið 2 plöntur á móti 35 sentímetra pottþvermál svo að plönturnar keppa ekki of mikið um næringarefni. Haltu nú jarðveginum jafnt raka. Við heitt hitastig spíra fræin eftir aðeins eina til tvær vikur. **Besta staðsetningin:** Nafnið segir allt sem segja þarf - sólblóm elska og þurfa ljós og þau kjósa fulla sól. Þetta á einnig við um ungar plöntur. **Besta umönnun:** Vatnsþörfin er mikil og best er að vökva sólblómin á hverjum degi, sérstaklega á sumrin. Þörfin fyrir næringarefni er einnig áberandi og ætti helst að fullnægja henni vikulega frá apríl til september með fljótandi áburði fyrir grænar plöntur. Sólblóm eru góð afskorin blóm í vasann. Fjarlægðu öll blöðin nema efstu 2-3 blöðin af skornum stilknum svo skurðurinn endist lengur í vasanum. **Á veturna:** Sólblóm eru árleg. Ef þú skilur fölnuð sólblóm eftir upprétt á veturna munu þau samt sjá fyrir fuglum sem éta fræ.

Girasole Titan
Helianthus annuus
Altezza fino a 4 metri e fiori grandi fino a 40 centimetri.

La varietà Titan è il gigante fra i girasoli. Raggiunge un'altezza massima di 4 metri e sviluppa fiori grandi fino a 40 centimetri. Nella forma coltivata è senza polline, quindi indicata anche per le persone allergiche. Ogni girasole è in realtà un'infiorescenza composta da fiori singoli, che in questo caso arrivano anche fino a 15.000 singoli fiori. Fioriscono normalmente fra luglio e ottobre. L'alto contenuto di nettare, che ha mezzogiorno può avere un contenuto di zucchero pari al 35%, attira al polline numerose farfalle, bombi e api. Ma vengono attirati anche insetti che diventano preda di pidocchi e altri parassiti nelle vicinanze. I girasoli ruotano seguendo sempre la luce del sole (eliotropismo). Il capolino segue il sole da est a ovest, per tornare ad est nella notte. I girasoli ormai fioriti non sono più eliotropi: i capolini sono orientati per lo più in direzione del levare del sole. I semi di girasole hanno un alto contenuto di acidi grassi insaturi. In Russia, Turchia e Spagna vengono consumati spesso tostati. **Posizione naturale**: L'areale del girasole si trova soprattuto in Nord America e America Centrale, dove ne sono state ritrovate tracce archeologiche risalenti a 4.000 anni fa. Nel XVI secolo i marinai spagnoli portarono i semi di girasole in Europa. **Coltivazione riuscita:** Il periodo di coltivazione ottimale è da marzo a giugno. Mettete a dimora i semi direttamente nel terreno del giardino o in un vaso con terra da giardino. In vaso è opportuno sistemare due piante in un vaso dal diametro di 35 centimetri, perché le piante abbiano abbastanza sostanze nutritive. Mantenete la giusta umidità della terra. Ad alte temperature i semi germogliano già dopo una o due settimane. **La posizione migliore:** Il nome lo dice chiaramente: i girasoli amano e hanno bisogno di luce e di pieno sole. Questo vale anche per le piante giovani. **Cura ottimale:** Il fabbisogno d'acqua è elevato e il vostro girasole dovrà essere innaffiato quotidianamente, soprattutto in estate. Anche il bisogno di sostanze nutritive è alto e, nel periodo fra aprile e settembre, si raccomanda una concimazione a settimana con fertilizzante liquido per piante verdi. I girasoli si adattano bene anche come fiori recisi da vaso. Rinuovete dallo stelo reciso due o tre delle foglie, per farlo durare di più in vaso. **In inverno:** Il girasole è una pianta annuale. Potete lasciare i girasoli sfioriti all'aperto in inverno, per offrire cibo agli uccelli che si nutrono di semi.

Suncokret Titan
Helianthus annuus
Visina rasta: do 4 metra - cvjetovi: do 40 centimetara

Sorta Titan je div suncokreta. Dostiže visinu do 4 metra i formira cvjetove veličine do 40 centimetara. Kao uzgojeni oblik je bez peludi i stoga pogodan i za alergičare. Svi suncokreti tvore takozvane pseudocvjetove, koji se sastoje od do 15.000 pojedinačnih cvjetova. Njihovo razdoblje cvatnje je obično između srpnja i listopada. Visok sadržaj nektara, koji u podne može imati sadržaj šećera i do 35%, privlači pelud brojne leptire, bumbare i pčele. Ali privlače se i grabežljivi kukci koji proždiru uši i druge štetočine u neposrednoj blizini. Suncokreti su takozvane biljke kompasi koje su uvijek okrenute prema sunčevoj svjetlosti (heliotropizam). Pupoljak slijedi sunce od istoka prema zapadu da bi se noću vratio na istok.Usput, cvjetni suncokret više nije heliotrop. Glavice tada većinom pokazuju u smjeru izlaska sunca. Sjemenke suncokreta (jezgre) imaju visok sadržaj nezasićenih masnih kiselina. Sjemenke suncokreta (jezgre) imaju visok sadržaj nezasićenih masnih kiselina. U Rusiji, Turskoj i Španjolskoj jezgre se često jedu pečene. **Zemlja porijekla**: Područje rasprostranjenosti suncokreta uglavnom je od Sjeverne do Srednje Amerike, a arheološki se uzgajao prije 4000 godina na Mississippiju iu Meksiku. Španjolski pomorci su potom u 16. stoljeću donijeli prve sjemenke suncokreta u Europu. **Uspješan uzgoj:** Razmnožavanje je najbolje obaviti između ožujka i lipnja. Jednostavno posadite sjeme izravno u vrtnu zemlju ili u kantu vrtne zemlje. U posudi je omjer 2 biljke na posudu promjera 35 centimetara, kako se biljke ne bi previše natjecale oko hranjiva. Sada održavajte tlo ravnomjerno vlažnim. Na visokim temperaturama sjeme klija nakon samo jednog do dva tjedna. **Najbolja lokacija:** Ime govori sve - suncokreti vole i trebaju svjetlost i više vole puno sunca. To vrijedi i za mlade biljke. **Optimalna njega:** Potrebe za vodom su velike i najbolje je zalijevati suncokret svaki dan, posebno ljeti. Potreba za hranjivim tvarima također je izražena i idealno ju je zadovoljiti tjedno od travnja do rujna tekućim gnojivom za zelene biljke. Suncokreti su dobro rezano cvijeće za vazu. Uklonite sve osim 2-3 gornja lista s odrezane stabljike kako bi rez duže trajao u vazi. **U zimi:** Suncokreti su jednogodišnji. Ako zimi ostavite ocvale suncokrete uspravne, oni će i dalje biti hrana za ptice koje se hrane sjemenkama.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Saulespuķu titāns
Helianthus annuus
Augšanas augstums: līdz 4 metriem - ziedi: līdz 40 centimetriem

Titan šķirne ir saulespuķu milzene. Tas sasniedz augstumu līdz 4 metriem un veido līdz 40 centimetru lielus ziedus. Kā kultivēta forma tā ir bez ziedputekšņiem un tāpēc piemērota arī alerģiskiem cilvēkiem. Visas saulespuķes veido tā sauktos pseidoziedus, kas sastāv no līdz pat 15 000 atsevišķiem ziediem. To ziedēšanas periods parasti ir no jūlija līdz oktobrim. Augstais nektāra saturs, kura cukura saturs pusdienlaikā var būt līdz 35%, ziedputekšņiem piesaista daudzus tauriņus, kamenes un bites. Taču tiek piesaistīti arī plēsīgie kukaiņi, kas tiešā tuvumā aprij utis un citus kaitēkļus. Saulespuķes ir tā sauktie kompasa augi, kas vienmēr vēršas pret saules gaismu (heliotropisms). Pumpuri seko saulei no austrumiem uz rietumiem, lai naktī atgrieztos austrumos.Starp citu, ziedošās saulespuķes vairs nav heliotrops. Mazās galviņas tad lielākoties norāda saullēkta virzienā. Saulespuķu sēklās (kauliņos) ir augsts nepiesātināto taukskābju saturs. Saulespuķu sēklās (kauliņos) ir augsts nepiesātināto taukskābju saturs. Krievijā, Turcijā un Spānijā kodolus bieži ēd grauzdētus. **Dabiska vieta**: Saulespuķu izplatības apgabals galvenokārt ir no Ziemeļamerikas līdz Centrālamerikai un tika kultivēts arheoloģiski pirms 4000 gadiem Misisipi salās un Meksikā. Spānijas jūrasbraucēji 16. gadsimtā atveda uz Eiropu pirmās saulespuķu sēklas. **Veiksmīga audzēšana:** Pavairošanu vislabāk veikt no marta līdz jūnijam. Vienkārši iestādiet sēklas tieši dārza augsnē vai dārza augsnes spainī. Podā ir 2 stādu attiecība pret poda diametru 35 centimetri, lai augi pārāk nesacenstos par barības vielām. Tagad saglabājiet augsni vienmērīgi mitru. Siltā temperatūrā sēklas dīgst jau pēc vienas līdz divām nedēļām. **Labākā atrašanās vieta:** Nosaukums izsaka visu – saulespuķes mīl un tai ir vajadzīga gaisma, un tās dod priekšroku pilnai saulei. Tas attiecas arī uz jauniem augiem. **Optimāla aprūpe:** Nepieciešamība pēc ūdens ir liela, un vislabāk ir laistīt saulespuķes katru dienu, īpaši vasarā. Arī barības vielu nepieciešamība ir izteikta, un ideālā gadījumā to vajadzētu apmierināt katru nedēļu no aprīļa līdz septembrim ar šķidro mēslojumu zaļajiem augiem. Saulespuķes ir labi grieztie ziedi vāzei. No nogrieztā kāta noņemiet visas lapas, izņemot augšējās 2–3 lapas, lai griezums vāzē saglabātos ilgāk. **Ziemā:** Saulespuķes ir viengadīgas. Ja ziemā atstājat izbalējusī saulespuķes stāvus, tās joprojām nodrošinās barību putniem, kas ēd sēklas.

Saulėgrąžų titanas
Helianthus annuus
Augimo aukštis: iki 4 metrų - žiedai: iki 40 centimetrų

Titan veislė yra saulėgrąžų gigantė. Jis pasiekia iki 4 metrų aukštį ir formuoja iki 40 centimetrų dydžio gėles. Kultivuota forma yra be žiedadulkių, todėl tinka ir alergiškiems žmonėms. Visos saulėgrąžos sudaro vadinamąsias pseudo gėles, kurias sudaro iki 15 000 atskirų gėlių. Jų žydėjimo laikotarpis paprastai yra nuo liepos iki spalio. Didelis nektaro kiekis, kurio cukraus kiekis vidurdienį gali siekti iki 35%, į žiedadulkes pritraukia daugybę drugelių, kamanių ir bičių. Tačiau vilioja ir plėšrūs vabzdžiai, kurie ryja utėles ir kitus netoliese esančius kenkėjus. Saulėgrąžos yra vadinamieji kompasiniai augalai, kurie visada atsisuka į saulės šviesą (heliotropizmas). Pumpuras seka saulę iš rytų į vakarus ir naktį grįžta į rytus.Beje, žydinčios saulėgrąžos nebėra heliotropas. Mažos galvutės dažniausiai rodo saulėtekio kryptį. Saulėgrąžų sėklos (branduoliai) turi daug nesočiųjų riebalų rūgščių. Saulėgrąžų sėklos (branduoliai) turi daug nesočiųjų riebalų rūgščių. Rusijoje, Turkijoje ir Ispanijoje branduoliai dažnai valgomi skrudinti. **Natūrali vieta**: Saulėgrąžų paplitimo sritis daugiausia yra nuo Šiaurės iki Centrinės Amerikos ir buvo auginama archeologiškai prieš 4000 metų Misisipėje ir Meksikoje. Ispanijos jūreiviai tada XVI amžiuje į Europą atvežė pirmąsias saulėgrąžų sėklas. **Sėkmingas auginimas:** Dauginti geriausia kovo–birželio mėnesiais. Tiesiog pasodinkite sėklas tiesiai į sodo žemę arba į kibirą sodo žemės. Vazone yra 2 augalų ir 35 centimetrų vazono skersmens santykis, kad augalai per daug nekonkuruotų dėl maisto medžiagų. Dabar laikykite žemę tolygiai drėgną. Šiltoje temperatūroje sėklos sudygsta vos po vienos ar dviejų savaičių. **Geriausia vieta:** Pavadinimas pasako viską – saulėgrąžos mėgsta šviesą, jai reikia šviesos, o joms labiau patinka pilna saulė. Tai taip pat taikoma jauniems augalams. **Optimali priežiūra:** Vandens poreikis yra didelis, todėl saulėgrąžas geriausia laistyti kiekvieną dieną, ypač vasarą. Maistinių medžiagų poreikis taip pat yra ryškus ir idealiu atveju jį reikėtų tenkinti kas savaitę nuo balandžio iki rugsėjo skystomis trąšomis žaliesiems augalams. Saulėgrąžos yra geros skintos gėlės vazoje. Nuo nupjauto stiebo nuimkite visus lapus, išskyrus viršutinius 2–3, kad pjūvis ilgiau išliktų vazoje. **Žiemą:** Saulėgrąžos yra vienmetės. Jei žiemą paliksite išblukusias saulėgrąžas stačias, jos vis tiek aprūpins sėklas lesančius paukščius.

Titan tal-ġirasol
Helianthus annuus
Għoli tat-tkabbir: sa 4 metri - fjuri: sa 40 ċentimetru

Il-varjetà Titan hija l-ġgant tal-ġirasol. Jilħaq għoli sa 4 metri u jifforma fjuri sa 40 ċentimetru fid-daqs. Bħala forma kkultivata, hija ħielsa mill-polline u għalhekk adattata wkoll għal dawk li jbatu minn allerġiji. Il-ġirasol kollha jiffurmaw l-hekk imsejħa psewdo-fjuri, li jikkonsistu f'sa 15,000 fjura individwali. Il-perjodu tal-fjoritura tagħhom huwa ġeneralment bejn Lulju u Ottubru. Il-kontenut għoli tan-nektar, li jista' jkollu kontenut ta' zokkor sa 35% f'nofsinhar, jattira bosta friefet, bumblebees u naħal lejn il-polline. Iżda huma attirati wkoll insetti predatorji, li jibilgħu l-qamel u pesti oħra fil-viċinanza immedjata. Il-ġirasol huma l-hekk imsejħa pjanti tal-kumpass li dejjem iduru lejn id-dawl tax-xemx (heliotropism). Il-bud isegwi x-xemx mil-lvant għall-punent biex jirritorna lejn il-lvant bil-lejl.Inċidentalment, il-ġirasol tal-fjuri m'għadhomx heliotrope. L-irjus iż-żgħar imbagħad jippuntaw l-aktar fid-direzzjoni tat-tlugħ ix-xemx. Iż-żerriegħa tal-ġirasol (qlub) għandhom kontenut għoli ta 'aċidi grassi mhux saturati. Iż-żerriegħa tal-ġirasol (qlub) għandhom kontenut għoli ta 'aċidi grassi mhux saturati. Fir-Russja, it-Turkija u Spanja, il-qlub spiss jittieklu mixwi. **Post naturali**: Iż-żona tad-distribuzzjoni tal-ġirasol hija prinċipalment mit-Tramuntana għall-Amerika Ċentrali u kienet ikkultivata arkeoloġikament 4,000 sena ilu fuq il-Mississippi u fil-Messiku. Il-baħħara Spanjoli mbagħad ġabu l-ewwel żerriegħa tal-ġirasol fl-Ewropa fis-seklu 16. **Kultivazzjoni b'suċċess:** Il-propagazzjoni ssir l-aħjar bejn Marzu u Ġunju. Sempliċement ħawwel iż-żrieragħ direttament fil-ħamrija tal-ġnien jew f'barmil ta 'ħamrija tal-ġnien. Fil-borma, hemm proporzjon ta 'pjanti 2 għal dijametru tal-borma ta' 35 ċentimetru, sabiex il-pjanti ma jikkompetux wisq għan-nutrijenti. Issa żomm il-ħamrija niedja b'mod uniformi. F'temperaturi sħan, iż-żrieragħ jiġġerminaw wara ġimgħa jew ġimagħtejn biss. **L-aħjar post:** L-isem jgħid kollox - il-ġirasol iħobbu u għandhom bżonn id-dawl u jippreferu xemx sħiħ. Dan japplika wkoll għal pjanti żgħar. **Kura ottimali:** Ir-rekwiżit tal-ilma huwa għoli u l-aħjar huwa li tissaq il-ġirasol tiegħek kuljum, speċjalment fis-sajf. Il-ħtieġa ta 'nutrijenti hija ppronunzjata wkoll u idealment għandha tkun sodisfatta kull ġimgħa minn April sa Settembru b'fertilizzant likwidu għal pjanti ħodor. Il-ġirasol huma fjuri maqtugħin tajbin għall-vażun. Neħħi l-weraq kollha ħlief it-2-3 ta' fuq minn iz-zokk maqtugħ sabiex il-qatgħa ddum aktar fil-vażun. **Fix-xitwa:** Il-ġirasol huma annwali. Jekk tħalli ġirasol faded wieqaf fix-xitwa, xorta se jipprovdu ikel għall-għasafar li jieklu ż-żerriegħa.

Zonnebloem Titan
Helianthus annuus
Groeihoogte: tot 4 meter - bloemen: tot 40 centimeter

De Titan-variëteit is de reuzin van de zonnebloemen. Hij bereikt een hoogte van maximaal 4 meter en vormt bloemen tot wel 40 centimeter groot. Als gekweekte vorm is het pollenvrij en daarom ook geschikt voor mensen met allergieën. Alle zonnebloemen vormen zogenaamde dummy-bloemen, die uit maximaal 15.000 individuele bloemen bestaan. Ze bloeien meestal tussen juli en oktober. Het hoge nectargehalte, dat tijdens de lunch een suikergehalte kan hebben tot wel 35%, lokt talloze vlinders, hommels en bijen naar het stuifmeel. Maar ook roofinsecten worden aangetrokken, die luizen en ander ongedierte in de omgeving opeten. Zonnebloemen zijn zogenaamde kompasplanten, die zich altijd naar het zonlicht richten (heliotropisme). De knop volgt de zon van oost naar west om 's nachts terug te keren naar het oosten. Bloeiende zonnebloemen zijn overigens niet meer heliotroop. De hoofden wijzen dan meestal in de richting van zonsopgang. De zonnebloempitten (pitten) hebben een hoog gehalte aan onverzadigde vetzuren. De zonnebloempitten (pitten) hebben een hoog gehalte aan onverzadigde vetzuren. In Rusland, Turkije en Spanje worden de pitten vaak geroosterd gegeten. **Natuurlijke locatie**: Het verspreidingsgebied van zonnebloemen komt voornamelijk uit Noord- tot Midden-Amerika en werd al 4.000 jaar geleden archeologisch aantoonbaar verbouwd op de Mississippi en in Mexico. Spaanse zeelieden brachten in de 16e eeuw de eerste zonnebloempitten naar Europa. **Succesvolle teelt:** Teelt kan het beste tussen maart en juni worden gedaan. Leg de zaden gewoon direct in de tuingrond of in een bakje tuingrond. In de kuip zit een verhouding van 2 planten tot 35 centimeter potdiameter zodat de planten niet te sterk strijden om voedingsstoffen. Houd de grond nu gelijkmatig vochtig. Bij warme temperaturen ontkiemen de zaden na één tot twee weken. **De beste locatie:** De naam zegt het al: zonnebloemen houden van en hebben licht nodig, en ze geven de voorkeur aan volle zon. Dit geldt ook voor jonge planten. **Optimale verzorging:** De waterbehoefte is hoog en vooral in de zomer kunt u uw zonnebloemen het beste dagelijks voeren. De voedingsbehoefte is ook uitgesproken en moet worden voldaan met een vloeibare groenplantenmest, idealiter elke week van april tot september. Zonnebloemen zijn goede snijbloemen voor op de vaas. Verwijder alles behalve de bovenste twee of drie van de bladeren van de gesneden stijl, zodat de snede langer in de vaas blijft. **In de winter:** Zonnebloemen zijn jaarlijks. Als je de verdorde zonnebloemen in de winter rechtop laat staan, zullen ze alsnog voedsel leveren aan zaadetende vogels.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Solsikke Titan

Helianthus annuus

Veksthøyde: opptil 4 meter - blomster: opptil 40 centimeter

Titan-varianten er solsikkens gigantiske. Den når en høyde på opptil 4 meter og danner blomster opp til 40 centimeter i størrelse. Som dyrket form er den pollenfri og derfor også egnet for allergikere. Alle solsikker danner såkalte pseudoblomster, som består av opptil 15 000 enkeltblomster. Blomstringsperioden deres er vanligvis mellom juli og oktober. Det høye nektarinnholdet, som kan ha et sukkerinnhold på opptil 35 % ved middagstid, tiltrekker seg mange sommerfugler, humler og bier til pollen. Men også rovinsekter tiltrekkes, som sluker lus og andre skadedyr i umiddelbar nærhet. Solsikker er såkalte kompassplanter som alltid vender seg mot sollyset (heliotropisme). Knoppen følger solen fra øst til vest for å returnere øst om natten.Forresten, blomstrende solsikker er ikke lenger heliotrop. De små hodene peker da stort sett i retning soloppgangen. Solsikkefrø (kjerner) har et høyt innhold av umettede fettsyrer. Solsikkefrø (kjerner) har et høyt innhold av umettede fettsyrer. I Russland, Tyrkia og Spania spises kjernene ofte stekte. **Naturlig beliggenhet**: Utbredelsesområdet for solsikker er hovedsakelig fra Nord- til Mellom-Amerika og ble dyrket arkeologisk for 4000 år siden på Mississippi og i Mexico. Spanske sjøfolk brakte deretter de første solsikkefrøene til Europa på 1500-tallet. **Vellykket dyrking:** Formering gjøres best mellom mars og juni. Plant frøene rett i hagejorden eller i en bøtte med hagejord. I potten er det et forhold på 2 planter til en pottediameter på 35 centimeter, slik at plantene ikke konkurrerer for mye om næring. Hold nå jorden jevnt fuktig. I varme temperaturer spirer frøene etter bare én til to uker. **Den beste beliggenheten:** Navnet sier alt – solsikker elsker og trenger lys og de foretrekker full sol. Dette gjelder også unge planter. **Optimal omsorg:** Vannbehovet er høyt, og det er best å vanne solsikkene hver dag, spesielt om sommeren. Behovet for næringsstoffer er også uttalt og bør ideelt sett tilfredsstilles ukentlig fra april til september med flytende gjødsel for grønne planter. Solsikker er gode snittblomster til vasen. Fjern alle unntatt de øverste 2-3 bladene fra den kuttede stilken slik at kuttet varer lenger i vasen. **Om vinteren:** Solsikker er ettårige. Hvis du lar falmede solsikker stå oppreist om vinteren, vil de fortsatt gi mat til frøspisende fugler.

Tytan Słonecznika

Helianthus annuus

Wysokość wzrostu: do 4 metrów - kwiaty: do 40 centymetrów

Gatunek Titan jest gigantem z rodziny słoneczników - dorasta do czterech metrów wysokości i może wytwarzać kwiaty do 40 cm. Uprawiany gatunek jest wolny od pyłków i nadaje się nawet dla alergików. Wszystkie słoneczniki rozwijają tak zwane kwitnące osobniki (pseudokwiaty), które składają się z nawet 15 000 osobnych kwiatów. Kwitnienie następuje zwykle od lipca do października. Bogaty nektar może osiągnąć około 35% zawartości cukru w porze obiadowej i przyciąga mnóstwo motyli, pszczół i trzmieli. Przyciągane są również owady drapieżne, które tępią wszy i inne robaki w najbliższym otoczeniu. Słoneczniki są znane jako rośliny kompasu, które zawsze rosną w kierunku światła słonecznego (heliotropizm). Pączek kwiatu podąża za słońcem ze wschodu na zachód w ciągu dnia i opada na wschód w nocy. Kwitnące słoneczniki nie są już heliotropowe, a najwięcej główek kwiatów wskazuje na wschód słońca. Pestki słonecznika są bogate w nienasycone kwasy tłuszczowe - w Rosji, Turcji i Hiszpanii są często prażone i spożywane. **Naturalne położenie**: Naturalne siedlisko Tytana Słonecznika występuje głównie w Ameryce Północnej i Środkowej. W regionie Mississippi i Meksyku uprawa sprzed ponad 4000 lat została potwierdzona archeologicznie. Hiszpańscy żeglarze przywieźli pierwsze nasiona do Europy w XVI wieku. **Udana uprawa:** Najlepszy czas na rozmnażanie nasion to okres od marca do czerwca. Po prostu posadź nasiona bezpośrednio w ogrodzie lub w wannie wypełnionej ziemią ogrodową. Przy uprawie w doniczce należy wziąć pod uwagę formułę dwóch roślin na 35 cm średnicy doniczki, aby rośliny nie walczyły ze sobą o składniki odżywcze. Utrzymuj ziemię stale wilgotną. Przy ciepłych temperaturach do kiełkowania zajmie tylko jeden lub dwa tygodnie. **Najlepsza lokalizacja:** Nazwa mówi wszystko - Sunflower Titan potrzebuje dużo światła i woli przebywać w pełnym słońcu, nawet od najmłodszych lat. **Optymalna pielęgnacja:** Sunflower Titan potrzebuje dużo wody, zwłaszcza latem, kiedy należy go codziennie podlewać. Ponadto zapotrzebowanie rośliny na składniki odżywcze jest wysokie i powinno być zaspokajane co tydzień od kwietnia do września za pomocą płynnego nawozu dla roślin zimozielonych. Słoneczniki doskonale nadają się jako kwiaty cięte do wazonu - wystarczy uwolnić ściętą łodygę ze wszystkich liści z wyjątkiem dwóch lub trzech górnych, aby kwiaty cięte przetrwały dłużej. **W zimę:** Słoneczniki są roczne. Jeśli pozostawiasz martwe kwiaty zimą, nasiona będą stanowić źródło pożywienia dla ptaków.

Girassol Titã

Helianthus annuus

Altura de crescimento: até 4 metros - flores: até 40 centímetros

A variedade Titan é a gigante dos girassóis. Atinge uma altura de até 4 metros e forma flores de até 40 centímetros de tamanho. Como forma cultivada, é isento de pólen e, portanto, também adequado para quem sofre de alergias. Todos os girassóis formam as chamadas pseudo-flores, que consistem em até 15.000 flores individuais. Seu período de floração é geralmente entre julho e outubro. O alto teor de néctar, que pode ter um teor de açúcar de até 35% ao meio-dia, atrai inúmeras borboletas, abelhões e abelhas para o pólen. Mas também são atraídos insetos predadores, que devoram piolhos e outras pragas nas imediações. Os girassóis são as chamadas plantas bússola que sempre se voltam para a luz do sol (heliotropismo). O botão segue o sol de leste a oeste para retornar ao leste à noite.Aliás, girassóis floridos não são mais heliotrópios. As cabecinhas apontam principalmente na direção do nascer do sol. As sementes de girassol (amêndoas) têm um alto teor de ácidos graxos insaturados. As sementes de girassol (amêndoas) têm um alto teor de ácidos graxos insaturados. Na Rússia, Turquia e Espanha, os grãos são frequentemente consumidos torrados. **Localização natural**: A área de distribuição dos girassóis é principalmente da América do Norte à América Central e foi cultivada arqueologicamente há 4.000 anos no Mississippi e no México. Os marítimos espanhóis trouxeram as primeiras sementes de girassol para a Europa no século XVI. **Cultivo bem sucedido:** A propagação é melhor feita entre março e junho. Simplesmente plante as sementes diretamente no solo do jardim ou em um balde de solo do jardim. No vaso, há uma proporção de 2 plantas para um diâmetro de vaso de 35 centímetros, para que as plantas não compitam muito por nutrientes. Agora mantenha o solo uniformemente úmido. Em temperaturas quentes, as sementes germinam após apenas uma a duas semanas. **A melhor localização:** O nome já diz tudo - os girassóis adoram e precisam de luz e preferem sol pleno. Isso também se aplica a plantas jovens. **Cuidado ideal:** A necessidade de água é alta e é melhor regar os girassóis todos os dias, principalmente no verão. A necessidade de nutrientes também é pronunciada e, idealmente, deve ser satisfeita semanalmente de abril a setembro com um fertilizante líquido para plantas verdes. Girassóis são boas flores de corte para o vaso. Remova todas as folhas, exceto as 2-3 superiores do caule cortado, para que o corte dure mais tempo no vaso. **No inverno:** Os girassóis são anuais. Se você deixar os girassóis murchos na vertical no inverno, eles ainda servirão de alimento para os pássaros comedores de sementes.

Titan De Floarea Soarelui

Helianthus annuus

Înălțimea de creștere: până la 4 metri - flori: până la 40 de centimetri

Soiul Titan este gigantul florilor soarelui. Atinge o înălțime de până la 4 metri și formează flori cu dimensiuni de până la 40 de centimetri. Ca formă cultivată, nu conține polen și, prin urmare, este potrivit și pentru persoanele care suferă de alergii. Toate floarea-soarelui formează așa-numitele flori fictive, care constau din până la 15.000 de flori individuale. De obicei, înfloresc între iulie și octombrie. Conținutul ridicat de nectar, care poate avea un conținut de zahăr de până la 35% la prânz, atrage numeroși fluturi, bondari și albine către polen. Dar sunt atrase și insectele prădătoare, care mănâncă păduchi și alți dăunători în apropiere. Floarea-soarelui este așa-numita plantă de busolă, care se întoarce întotdeauna spre lumina soarelui (heliotropism). Mugurul urmărește soarele de la est la vest pentru a reveni spre est noaptea. De altfel, floarea-soarelui înflorită nu mai este heliotropă. Capetele indică apoi în cea mai mare parte direcția răsăritului. Semințele de floarea-soarelui (sâmburi) au un conținut ridicat de acizi grași nesaturați. Semințele de floarea-soarelui (sâmburi) au un conținut ridicat de acizi grași nesaturați. În Rusia, Turcia și Spania, sâmburii sunt adesea consumați prăjiți. **Locație naturală**: Suprafața de distribuție a floarea-soarelui este în principal din nordul până în America Centrală și a fost cultivată deja în urmă cu 4.000 de ani în Mississippi și în Mexic. Marinarii spanioli au adus primele semințe de floarea soarelui în Europa în secolul al XVI-lea. **Cultivare de succes:** Cultivarea se face cel mai bine între martie și iunie. Pur și simplu puneți semințele direct în solul de grădină sau într-o cadă cu sol de grădină. În cadă, se aplică un raport de 2 plante la un diametru de oală de 35 de centimetri, astfel încât plantele să nu concureze prea puternic pentru nutrienți. Acum păstrați solul uniform umed. La temperaturi calde, semințele germinează după una până la două săptămâni. **Cea mai bună locație:** Numele spune totul - floarea-soarelui adoră și are nevoie de lumină și preferă soarele plin. Acest lucru se aplică și plantelor tinere. **Îngrijire optimă:** Necesarul de apă este mare și cel mai bine este să vă hrăniți floarea soarelui zilnic, mai ales vara. Necesarul nutrițional este, de asemenea, pronunțat și ar trebui să fie satisfăcut cu un îngrășământ lichid pentru plante verde, în mod ideal în fiecare săptămână din aprilie până în septembrie. Floarea-soarelui face flori tăiate bune pentru vază. Îndepărtați toate, cu excepția celor două sau trei frunze superioare ale stilului tăiat, astfel încât tăietura să dureze mai mult în vază. **În iarnă:** Floarea-soarelui este anuală. Dacă lăsați floarea-soarelui ofilită să stea verticală în timpul iernii, acestea vor oferi în continuare hrană păsărilor care mănâncă semințe.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Solros Titan

Helianthus annuus

Tillväxthöjd: upp till 4 meter - blommor: upp till 40 centimeter

Titansorten är solrosornas jättinna. Den når en höjd på upp till 4 meter och bildar blommor upp till 40 centimeter i storlek. Som odlad form är den pollenfri och därför också lämplig för allergiker. Alla solrosor bildar så kallade dummyblommor, som består av upp till 15 000 enskilda blommor. De blommar vanligtvis mellan juli och oktober. Det höga nektarinnehållet, som kan ha en sockerhalt på upp till 35% vid lunchtid, lockar många fjärilar, humlor och bin till pollen. Men rovinsekter lockas också, som äter löss och andra skadedjur i närheten. Solrosor är så kallade kompassväxter som alltid vänder sig mot solljus (heliotropism). Knoppen följer solen från öst till väst för att återvända till öst på natten. För övrigt är blommande solrosor inte längre heliotropiska. Huvudena pekar då mest i riktning mot soluppgången. Solrosfrön (kärnor) har ett högt innehåll av omättade fettsyror. Solrosfrön (kärnor) har ett högt innehåll av omättade fettsyror. I Ryssland, Turkiet och Spanien äts kärnorna ofta rostade. **Naturligt läge**: Utdelningsområdet för solrosor är främst från Nord- till Centralamerika och odlades arkeologiskt verifierbart på Mississippi och i Mexiko redan för 4000 år sedan. Spanska sjömän tog de första solrosfrön till Europa på 1500-talet. **Framgångsrik odling:** Odling görs bäst mellan mars och juni. Lägg bara fröna direkt i trädgårdsmarken eller i ett badkar med trädgårdsmark. I badkaret gäller ett förhållande mellan två växter och en 35 centimeter krukväxtdiameter så att växterna inte konkurrerar för starkt om näringsämnen. Håll nu jorden jämnt fuktig. Vid varma temperaturer gro frön efter en till två veckor. **Den bästa platsen:** Namnet säger allt - solrosor älskar och behöver ljus, och de föredrar full sol. Detta gäller även unga växter. **Optimal vård:** Vattenbehovet är högt och det är bäst att mata dina solrosor dagligen, särskilt på sommaren. Näringsbehovet är också uttalat och bör uppfyllas med ett flytande grönt växtgödselmedel, helst varje vecka från april till september. Solrosor gör bra snittblommor till vasen. Ta bort alla de två eller tre av de övre av bladen i snittstilen så att snittet håller längre i vasen. **På vintern:** Solrosor är årliga. Om du låter de vissna solrosorna stå upprätt på vintern, kommer de fortfarande att ge mat för utsädeätande fåglar.

Slnečnicový titán

Helianthus annuus

Výška rastu: do 4 metrov - kvety: do 40 centimetrov

Odroda Titan je obryňou slnečníc. Dosahuje výšku až 4 metre a tvorí kvety veľké až 40 centimetrov. Ako pestovaná forma je bez peľu, a preto je vhodná aj pre alergikov. Všetky slnečnice tvoria takzvané pseudokvety, ktoré pozostávajú až z 15 000 jednotlivých kvetov. Ich obdobie kvitnutia je zvyčajne medzi júlom a októbrom. Vysoký obsah nektáru, ktorý môže mať napoludnie obsah cukru až 35 %, priťahuje k peľu množstvo motýľov, čmeliakov a včiel. No láka aj dravý hmyz, ktorý v bezprostrednom okolí požiera vši a iných škodcov. Slnečnice sú takzvané kompasové rastliny, ktoré sa vždy otáčajú smerom k slnečnému žiareniu (heliotropizmus). Púčik sleduje slnko z východu na západ, aby sa v noci vrátil na východ.Mimochodom, kvitnúce slnečnice už nie sú heliotrop. Malé hlavičky potom väčšinou smerujú smerom k východu slnka. Slnečnicové semienka (jadierka) majú vysoký obsah nenasýtených mastných kyselín. Slnečnicové semienka (jadierka) majú vysoký obsah nenasýtených mastných kyselín. V Rusku, Turecku a Španielsku sa jadrá často konzumujú pražené. **Prirodzená poloha**: Oblasť rozšírenia slnečnice je prevažne zo Severnej po Strednú Ameriku a bola archeologicky pestovaná pred 4000 rokmi na Mississippi a v Mexiku. Španielski moreplavci potom v 16. storočí priniesli do Európy prvé slnečnicové semienka. **Úspešná kultivácia:** Rozmnožovanie je najlepšie vykonať medzi marcom a júnom. Semená jednoducho zasaďte priamo do záhradnej zeminy alebo do vedra so záhradnou zeminou. V črepníku je pomer 2 rastliny na priemer črepníka 35 centimetrov, aby rastliny príliš nesúperili o živiny. Teraz udržiavajte pôdu rovnomerne vlhkú. Pri vysokých teplotách semená klíčia už po jednom až dvoch týždňoch. **Najlepšie umiestnenie:** Názov hovorí za všetko - slnečnice milujú a potrebujú svetlo a uprednostňujú plné slnko. To platí aj pre mladé rastliny. **Optimálna starostlivosť:** Potreba vody je vysoká a najlepšie je zalievať slnečnicu každý deň, najmä v lete. Potreba živín je tiež výrazná a ideálne by mala byť uspokojovaná každý týždeň od apríla do septembra tekutým hnojivom pre zelené rastliny. Slnečnice sú dobré rezané kvety do vázy. Z odrezanej stonky odstráňte všetky listy okrem vrchných 2-3 listov, aby rez vo váze dlhšie vydržal. **V zime:** Slnečnice sú ročné. Ak necháte vyblednuté slnečnice v zime vzpriamene, stále poskytnú potravu pre vtáky živiace sa semenami.

Sončnični titan

Helianthus annuus

Višina rasti: do 4 metre - cvetovi: do 40 centimetrov

Sorta Titan je velikanka med sončnicami. Doseže višino do 4 metre in tvori do 40 centimetrov velike cvetove. Kot gojena oblika je brez cvetnega prahu in zato primerna tudi za alergike. Vse sončnice tvorijo tako imenovane psevdocvetove, ki jih sestavlja do 15.000 posameznih cvetov. Njihovo obdobje cvetenja je običajno med julijem in oktobrom. Visoka vsebnost nektarja, ki ima lahko opoldan vsebnost sladkorja tudi do 35 %, k cvetnemu prahu privablja številne metulje, čmrlje in čebele. Pritegnejo pa tudi plenilske žuželke, ki požrejo uši in druge škodljivce v neposredni bližini. Sončnice so tako imenovane rastline kompasi, ki se vedno obračajo proti sončni svetlobi (heliotropizem). Popek sledi soncu od vzhoda proti zahodu, da se ponoči vrne proti vzhodu.Mimogrede, cvetoče sončnice niso več heliotropi. Glavice takrat večinoma kažejo v smeri sončnega vzhoda. Sončnična semena (jedrca) imajo visoko vsebnost nenasičenih maščobnih kislin. Sončnična semena (jedrca) imajo visoko vsebnost nenasičenih maščobnih kislin. V Rusiji, Turčiji in Španiji jedrca pogosto jedo pražena. **Naravni habitat**: Področje razširjenosti sončnic je predvsem od Severne do Srednje Amerike in so jo arheološko gojili pred 4000 leti na Misisipiju in v Mehiki. Španski pomorščaki so nato v 16. stoletju v Evropo prinesli prva sončnična semena. **Navodila za gojenje:** Razmnoževanje je najbolje opraviti med marcem in junijem. Semena preprosto posadite neposredno v vrtno zemljo ali v vedro vrtne zemlje. V loncu je razmerje 2 rastlini na premer lonca 35 centimetrov, da rastline ne tekmujejo preveč za hranila. Zdaj naj bo zemlja enakomerno vlažna. Pri toplih temperaturah semena vzklijejo že po enem do dveh tednih. **Najboljša lokacija:** Ime pove vse - sončnice ljubijo in potrebujejo svetlobo ter imajo raje polno sonce. To velja tudi za mlade rastline. **Optimalna nega:** Potreba po vodi je velika in najbolje je, da sončnice zalivate vsak dan, še posebej poleti. Potreba po hranilih je prav tako izrazita in jo je najbolje zadovoljiti tedensko od aprila do septembra s tekočim gnojilom za zelene rastline. Sončnice so primerne za rezano cvetje za v vazo. Z odrezanega stebla odstranite vse liste, razen zgornjih 2-3, da bo rez zdržal dlje v vazi. **V zimskem času:** Sončnice so enoletne. Če odcvetele sončnice pozimi pustite pokonci, bodo še vedno predstavljale hrano za ptice, ki se jedo.

Girasol Titan

Helianthus annuus

Altura: hasta 4 metros - Flores: hasta 40 centímetros

La variedad helianthus annuus es el gigante entre los girasoles. Alcanza una altura de hasta 4 metros y forma flores grandes de hasta 40 centímetros. Cuando se cultiva está libre de polen y por lo tanto es adecuada para las personas alérgicas. Todas las variantes de girasol desarrollan seudo flores que se componen de hasta 15.000 flores individuales. Su florescencia es por lo general entre julio y octubre. El alto contenido de néctar, que puede tener al medio día un contenido de azúcar de hasta el 35%, atrae a numerosas mariposas, abejorros y abejas al polen. Pero también otros depredadores son atraídos y eliminan a los piojos y otros parásitos del entorno. A los girasoles también se les llama plantas brújula ya que siempre se vuelven a la luz solar (heliotropismo). El brote sigue al sol de este a oeste, para volver por la noche hacia el este. Los girasoles que florecen no son heliotropos. La flor señala hacia el alba. Las semillas de girasol (pipas) tienen un alto contenido de ácidos grasos insaturados. En Rusia, Turquía y España, los núcleos se comen a menudo tostados. **Ubicación natural**: El área de expansión del girasol es principalmente del norte hasta central de América y se cultivaron hace 4.000 años en el Mississippi y en México, según se detectó arqueológicamente. Los marineros españoles trajeron las primeras semillas de girasol a Europa en el siglo XVI. **Cultivo exitoso:** El cultivo se desarrolla mejor entre marzo y junio. Introduzca las semillas simplemente en la tierra del jardín o en una maceta con tierra de jardín. Si las cultiva en maceta debe aplicar una proporción de 2 plantas por cada 35 cm de diámetro del macetero, para que las plantas no compitan entre sí por los nutrientes. Mantenga el suelo uniformemente húmedo. En un clima cálido las semillas germinan después de sólo una o dos semanas. **La mejor ubicación:** Tal como el nombre indica, los girasoles aman y necesitan luz y prefieren el pleno sol. Esto también es válido para las plántulas. **Cuidado óptimo:** La demanda de agua es alta y debe proporcionarles diariamente suficiente agua, sobre todo en verano. Incluso el requerimiento de nutrientes es pronunciado y se satisface suministrándole de abril a septiembre, semanalmente, fertilizante líquido para plantas verdes. Los girasoles son una excelente flor de corte para el jarrón. Retire del tallo todas las hojas excepto las dos o tres primeras, para que la flor se mantenga durante más tiempo. **En el invierno:** Los girasoles son anuales. Si mantiene los girasoles en el invierno, servirán de alimento a los pájaros que se alimentan de semillas.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Slunečnicový Titan

Helianthus annuus

Výška růstu: až 4 metry - květy: až 40 centimetrů

Odrůda Titan je obryní slunečnic. Dosahuje výšky až 4 metrů a tvoří květy o velikosti až 40 centimetrů. Jako pěstovaná forma je bez pylu, a proto je vhodná i pro alergiky. Všechny slunečnice tvoří tzv. pseudokvěty, které se skládají až z 15 000 jednotlivých květů. Jejich doba květu je obvykle mezi červencem a říjnem. Vysoký obsah nektaru, který může mít v poledne cukernatost až 35 %, přitahuje k pylu četné motýly, čmeláky a včely. Láká ale i dravý hmyz, který v nejbližším okolí požírá vši a další škůdce. Slunečnice jsou tzv. kompasové rostliny, které se vždy otáčejí směrem ke slunečnímu světlu (heliotropismus). Poupátko sleduje slunce od východu na západ, aby se v noci vrátilo na východ.Mimochodem, kvetoucí slunečnice už nejsou heliotrop. Malé hlavičky pak většinou míří směrem k východu slunce. Slunečnicová semínka (jádra) mají vysoký obsah nenasycených mastných kyselin. Slunečnicová semínka (jádra) mají vysoký obsah nenasycených mastných kyselin. V Rusku, Turecku a Španělsku se jádra často konzumují pražená. **Přirozená poloha**: Oblast rozšíření slunečnice je převážně ze Severní do Střední Ameriky a byla archeologicky pěstována před 4000 lety na Mississippi a v Mexiku. Španělští mořeplavci pak v 16. století přivezli do Evropy první slunečnicová semínka. **Úspěšné pěstování:** Množení se nejlépe provádí mezi březnem a červnem. Jednoduše zasaďte semínka přímo do zahradní zeminy nebo do kbelíku se zahradní zeminou. V květináči je poměr 2 rostliny na průměr květináče 35 centimetrů, aby rostliny příliš nesoupeřily o živiny. Nyní udržujte půdu rovnoměrně vlhkou. Při vysokých teplotách semena klíčí již po jednom až dvou týdnech. **Nejlepší umístění:** Název mluví za vše - slunečnice milují a potřebují světlo a preferují plné slunce. To platí i pro mladé rostliny. **Optimální péče:** Potřeba vody je vysoká a je nejlepší zalévat slunečnice každý den, zejména v létě. Potřeba živin je také výrazná a ideálně by měla být uspokojována každý týden od dubna do září tekutým hnojivem pro zelené rostliny. Slunečnice jsou dobré řezané květiny do vázy. Odstraňte z uříznutého stonku všechny kromě horních 2-3 listů, aby řez ve váze déle vydržel. **V zimě:** Slunečnice jsou roční. Pokud necháte vybledlé slunečnice v zimě vzpřímené, budou stále poskytovat potravu pro semenožravé ptáky.

Ayçiçeği Titanı

Helianthus annuus

Büyüme yüksekliği: 4 metreye kadar - çiçekler: 40 santimetreye kadar

Titan çeşidi, ayçiçeklerinin devidir. 4 metreye kadar yüksekliğe ulaşır ve 40 santimetreye kadar çiçek oluşturur. Yetiştirilmiş bir form olarak polen içermez ve bu nedenle alerjisi olanlar için de uygundur. Tüm ayçiçekleri, 15.000'e kadar ayrı çiçekten oluşan sözde çiçekler oluşturur. Çiçeklenme dönemleri genellikle Temmuz ve Ekim ayları arasındadır. Gün ortasında %35'e varan şeker içeriğine sahip olabilen yüksek nektar içeriği, çok sayıda kelebek, bombus arısı ve arıyı polenlere çeker. Ancak yakın çevredeki bitleri ve diğer zararlıları yiyip bitiren yırtıcı böcekler de çekilir. Ayçiçekleri, daima güneş ışığına yönelen (heliotropizm) sözde pusula bitkileridir. Tomurcuk geceleri doğuya dönmek için güneşi doğudan batıya takip eder.Bu arada, çiçek açan ayçiçekleri artık kediotu değildir. Küçük kafalar daha sonra çoğunlukla güneşin doğuş yönünü gösterir. Ayçiçeği tohumları (çekirdekleri) yüksek oranda doymamış yağ asitleri içerir. Ayçiçeği tohumları (çekirdekleri) yüksek oranda doymamış yağ asitleri içerir. Rusya, Türkiye ve İspanya'da çekirdekler genellikle kavrulmuş olarak yenir. **Doğal konum**: Ayçiçeklerinin dağıtım alanı esas olarak Kuzey'den Orta Amerika'ya kadardır ve arkeolojik olarak 4.000 yıl önce Mississippi ve Meksika'da yetiştirilmiştir. İspanyol denizciler daha sonra 16. yüzyılda ilk ayçiçeği tohumlarını Avrupa'ya getirdiler. **Başarılı yetiştirme:** Yayılma en iyi Mart ve Haziran ayları arasında yapılır. Tohumları doğrudan bahçe toprağına veya bir kova bahçe toprağına ekmeniz yeterlidir. Saksıda 35 santimetrelik bir saksı çapına 2 bitki oranı vardır, böylece bitkiler besin için çok fazla rekabet etmez. Şimdi toprağı eşit şekilde nemli tutun. Sıcak havalarda, tohumlar sadece bir ila iki hafta sonra çimlenir. **En iyi konum:** Adı her şeyi söylüyor - ayçiçekleri ışığı sever ve buna ihtiyaç duyar ve tam güneşi tercih ederler. Bu aynı zamanda genç bitkiler için de geçerlidir. **Optimum bakım:** Su ihtiyacı yüksektir ve özellikle yaz aylarında ayçiçeklerinizi her gün sulamak en iyisidir. Besin ihtiyacı da belirgindir ve ideal olarak yeşil bitkiler için sıvı gübre ile Nisan'dan Eylül'e kadar haftalık olarak karşılanmalıdır. Ayçiçekleri vazo için iyi kesme çiçeklerdir. Kesilen gövdenin üstteki 2-3 yaprağı hariç hepsini çıkarın, böylece kesilen kısım vazoda daha uzun süre dayanacaktır. **Kışın:** Ayçiçekleri bir yıllıktır. Solmuş ayçiçeklerini kışın dik bırakırsanız, yine de tohum yiyen kuşlara yiyecek sağlarlar.

Napraforgó Titán

Helianthus annuus

Növekedési magasság: legfeljebb 4 méter - virágok: legfeljebb 40 centiméter

A Titan fajta a napraforgó óriása. Akár 4 méter magasságot is elér, és legfeljebb 40 centiméteres virágokat képez. Termesztett formaként pollenmentes, ezért allergiások számára is alkalmas. Minden napraforgó úgynevezett pszeudovirágot alkot, amely legfeljebb 15 000 egyedi virágból áll. Virágzási időszakuk általában július és október között van. A magas nektártartalom, amelynek cukortartalma délben akár 35%-ot is elérhet, számos lepkét, poszméheket és méheket vonz a pollenhez. De vonzzák a ragadozó rovarokat is, amelyek felfalják a tetveket és más kártevőket a közvetlen közelben. A napraforgó úgynevezett iránytű növények, amelyek mindig a napfény felé fordulnak (heliotropizmus). A rügy követi a napot keletről nyugatra, hogy éjszaka visszatérjen keletre.A virágzó napraforgó egyébként már nem heliotróp. A kis fejek ekkor többnyire a napkelte irányába mutatnak. A napraforgómag (mag) magas telítetlen zsírsavtartalommal rendelkezik. A napraforgómag (mag) magas telítetlen zsírsavtartalommal rendelkezik. Oroszországban, Törökországban és Spanyolországban a szemeket gyakran pörkölten fogyasztják. **Természetes elhelyezkedés**: A napraforgó elterjedési területe főleg Északtól Közép-Amerikáig terjed, és régészetileg 4000 évvel ezelőtt a Mississippin és Mexikóban termesztették. A spanyol tengerészek a 16. században aztán behozták Európába az első napraforgómagot. **Sikeres termesztés:** A szaporítás legjobban március és június között végezhető. Egyszerűen ültesd el a magokat közvetlenül a kerti talajba vagy egy vödör kerti talajba. A cserépben 2 növény aránya van egy 35 centiméteres cserép átmérőjéhez, hogy a növények ne versenyezzenek túlságosan a tápanyagokért. Most tartsa a talajt egyenletesen nedvesen. Meleg hőmérsékleten a magok már egy-két hét múlva csíráznak. **A legjobb hely:** A név mindent elmond - a napraforgó szereti és igényli a fényt, és jobban szereti a teljes napsütést. Ez vonatkozik a fiatal növényekre is. **Optimális gondozás:** A vízigény nagy, és a legjobb, ha minden nap öntözi a napraforgót, különösen nyáron. A tápanyagigény is kifejezett, és ideális esetben áprilistól szeptemberig hetente folyékony műtrágyával kell kielégíteni a zöld növények számára. A napraforgó jó vágott virág a vázába. Távolítsa el az összes levelet, kivéve a felső 2-3 levelet a levágott szárról, így a vágás tovább tart a vázában. **Télen:** A napraforgó egynyári. Ha télen függőlegesen hagyja a kifakult napraforgót, akkor is táplálékot ad a magevő madaraknak.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

ヒマワリ

Helianthus annuus

高さは4m、花は40cmの大きさに成長

タイタン種はヒマワリ科の巨人です。40㎝ほどの大きな花を形成し、高さは4mに達します。この種は花粉がないので、アレルギーがある人にも安心です。全てのヒマワリは15.000にもなる、いわゆる偽花を開花させます。通常、開花は7月から10月の間です。豊富な蜜は糖分が35%に達し、多くの蝶、蜂、マルハナバチのランチになります。また、周囲の害虫や他の害虫を駆除する捕食昆虫も引き付けます。ヒマワリは常に日光に向かって成長する（向日性）コンパス植物として知られています。花芽は日中は東から西へと太陽を追い、夜は東へと戻ります。開花しているヒマワリは向日性ではなく、花の頭が日の出の方向を向いています。ヒマワリの種は不飽和脂肪酸が豊富でロシア、トルコ、スペインでは、しばしば焼いて食べられています。

自然な場所:
生息地はアメリカ北部と中部です。ミシシッピ州とメキシコでは、4000年以上前の栽培が考古学的に証明されています。スペインの船員が16世紀にヨーロッパに最初の種子をもたらしました。

栽培成功:
種子繁殖に最適な時期は3月から6月です。直接、庭に植えるかまたは庭の土壌を使用して鉢に植えるだけです。直径35cmの鉢に苗は2つの定式にすると、苗同士で栄養素を奪い合うことはありません。土壌は常に湿った状態に保ちます。気温が高いと通常は約1～2週間で発芽します。

最高のロケーション: 名前が全てを表しています-十分な光を必要とし、若い苗木でも完全な日当たりを好みます。

最適なケア:
水はたっぷり与えます。特に夏は毎日水やりを行います。栄養所要量は高く、常緑植物用の液体肥料を4月～9月まで毎週与えます。花瓶に飾るのにも最適です；上から2～3つの葉を除いた茎の部分を切ると、花が長持ちします。

冬に: ヒマワリは一年草です。冬の間、枯れたヒマワリをそのままにしておくと、種が鳥の食糧になります。

SKU: 13034 / Sonnenblume Titan

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved